

Київський національний торговельно-економічний університет
Житомирський державний університет імені Івана Франка
Житомирський торговельно-економічний коледж КНТЕУ

**СТРАТЕГІЇ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ МОЛОДІ:
ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ**

Збірник матеріалів студентської інтернет-конференції

Житомир

2019

РОЗДІЛ V. Інноваційні процеси та їх вплив на діяльність туристичного та готельного бізнесу.

Баланюк Т. Е.,

*студентка Уманського державного педагогічного
університету імені Павла Тичини,*

Науковий керівник: Чвертко Л.А.,

к.е.н., доцент

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ В УКРАЇНІ

Інноваційна діяльність пов'язана з перетворенням результатів науково-технічної діяльності в новий чи вдосконалений продукт введений на ринок, в оновлений чи вдосконалений технологічний процес, що використовується у практичній діяльності, чи новий підхід до реалізації соціальних послуг, їх адаптацію до актуальних вимог суспільства. Підприємства, що впроваджують інновації, мають високий рівень обсягів виробництва та доходів.

Кожна країна, яка хоче забезпечити динамічний розвиток, посилити власну конкурентоспроможність у сучасному світі, підвищити добробут, повинна спрямовувати свої зусилля на оволодіння інноваційними механізмами розвитку [2, с. 23]. Формування інноваційного потенціалу країни, як відомо, дозволяє реорганізувати економіку та прискорено розвивати наукомістке виробництво, що забезпечує умови для економічного росту, а також є найважливішим фактором виходу з економічної кризи.

Рівень інноваційної активності у державі визначається багатьма чинниками: соціально-економічним станом держави, прибутковістю підприємств, можливостями бюджетної системи, рівнем розвитку фінансово-кредитної системи, доходами населення та розвитком ринку цінних паперів.

Глобалізаційні процеси актуалізують значення інноваційних чинників розвитку, оскільки саме ці чинники здатні забезпечувати переваги в конкурентному середовищі [1, с. 17].

Україна за рівнем інноваційної активності значно відстає від передових країн світу. Незважаючи на чітко виражену тенденцію до покращення значень показника глобального інноваційного індексу України у 2015-2017 рр., рівень інноваційної активності країни нині є незадовільним. Зокрема, в 2017 р. Україна на міжнародному рівні за показниками глобального інноваційного індексу займає 50 місце в рейтингу серед 127 країн світу, що є кращим результатом за останні роки. При цьому у 2016 р. Україна посідала 56 позицію серед 128 країн, у 2015 р. – 64-ту серед 141 країни світу.

За даними Державної служби статистики України у 2017 р. на інновації підприємства витратили 9,1 млрд грн, що на 14199 млн грн більше порівняно з 2016 р. Пріоритетним напрямком інноваційних витрат у 2017 р. залишається придбання машин, обладнання та програмного забезпечення – 64,8 % витрат, частка досліджень та розробок дорівнює 24,2%, придбання інших зовнішніх знань – 0,2%, а інших витрат – 11 %.

У 2017 році 88,5% інноваційно активних промислових підприємств упроваджували інновації (або 14,3% обстежених промислових підприємств). Ними було встановлено 2387 інноваційних видів продукції, з яких 477 – нових виключно для ринку, 1910 – нових лише для підприємства. Із загальної кількості впровадженої продукції, 751 – нові види машин, устаткування, приладів, апаратів, з яких 30,5 % є новими для ринку [3].

Для покращення інноваційної активності суб'єктів господарювання необхідною є реалізація наступних заходів:

- на законодавчому та виконавчому рівнях влади виникає потреба в усуненні негативних чинників правового характеру, які не сприяють процесу ефективного регламентування підприємницької діяльності в частині залучення та освоєння інвестицій;

- оптимізація системи оподаткування та зведення до мінімуму авансових платежів і застосування, головним чином, касового методу справляння дохідної частини бюджетів;
- удосконалення порядку сплати митних платежів і зборів при надходженні іноземних інвестицій в Україну;
- створення системи правового захисту іноземних інвесторів від боржників та недобросовісних партнерів.

Для посилення інноваційної активності України необхідно впроваджувати державну політику, спрямовану на організацію науково-дослідної і дослідно-конструкторської діяльності відповідно до світових стандартів. Витрати на науку і нові технології мають зрости до 2 % ВВП, що відповідає прийнятим у світі нормам.

Отже, у ринковій економіці інноваційна активність є вирішальним фактором конкурентоспроможності країни, стійкого економічного зростання і підвищення рівня життя населення. Економічне зростання засноване на досягненнях науки, нових технологічних рішеннях може стати поштовхом до вдосконалення галузевої структури виробництва та сприяти досягненню високого технологічного рівня.

Поточний стан інноваційної діяльності в Україні характеризується поступовими позитивними зрушеннями. Проте рівень інноваційної активності України донині залишається незадовільним, що обумовлює потребу впровадження відповідної державної політики.

Список використаної літератури:

1. Мельничук Ю. Инвестиционно-инновационная деятельность в обеспечении устойчивого развития сельских территорий / Ю. Мельничук, Л. Чвертко // Актуальные проблемы инновационного развития агропромышленного комплекса Беларуси: материалы X-й Международной научно-практической конф., г. Горки, 18–19 октября 2018 г.: редкол. И.

В. Шафранская (гл. ред.) [и др.]. – Ч. 2. – Горки: Белорусская государственная сельскохозяйственная академия, 2018.– С. 17-21.

2. Нагорний Є. І. Порівняльний аналіз показників інноваційної активності України та інших країн світу / Є. І. Нагорний, Л. Ю. Сагер, Л. О. Сигида // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Економіка і менеджмент. - 2017. - Вип. 27(2). - С. 23-27.

3. Наукова та інноваційна діяльність України [Електронний ресурс] / Державна служба статистики України // Інноваційна діяльність. - Режим доступу:

http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2018/zb/09/zb_nauka_2017.pdf

Банк А. В.

студентка Уманського державного педагогічного

університету імені Павла Тичини,

Науковий керівник: Кирилюк І.М.,

к.е.н., доцент

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ТУРИСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Туризм – це діяльність для ефективності якої необхідний постійний розвиток та нововведення з метою постійного залучення все більшої кількості як туристів, так і фахівців, які прагнуть працювати та розвивати галузь.

Тому необхідним фактором в розвитку туристичної справи є інновації. Відповідно до Закону України «Про інноваційну діяльність» під інноваціями слід розуміти новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоспроможні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери [3].